

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **A.G.**

podejrzanego o czyny z art. 212 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 marca 2026 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

zawartego w postanowieniu z dnia 16 stycznia 2026 r., II K 1550/25,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Lwówku Śląskim.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2026 r., II K 1550/25, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że pokrzywdzonymi w sprawie jest czworo z dziewięciorga sędziów II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze, czynnych zawodowo, znanych sędziom tego Sądu, nie tylko z racji zależności służbowych czy relacji zawodowych, ale również z tytułu więzi koleżeńskich czy towarzyskich. W opinii sądu występującego z wnioskiem w trybie przepisu art. 37 k.p.k. rozpoznanie sprawy

przez sąd właściwy miejscowo może doprowadzić do powstania obaw co do bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo, będących następstwem samej świadomości zawodowych oraz towarzyskich powiązań z pokrzywdzonymi. Jak wskazał sąd występujący z przedmiotowym wnioskiem, dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga eliminowania sytuacji, które mogą wywołać u uczestników postępowania lub u postronnych obserwatorów procesu przeświadczenie – choćby mylne – o niemożności bezstronnego rozpoznania danej sprawy, a taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie z uwagi na stosunki zawodowe i koleżeńskie sędziów sądu właściwego miejscowo z sędziami pokrzywdzonymi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze zasługiwała na uwzględnienie, zatem sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Instytucja tzw. właściwości z delegacji, uregulowana w przepisie art. 37 k.p.k., ma charakter wyjątkowy. Skorzystanie z niej możliwe jest tylko wtedy, gdy na gruncie konkretnej sprawy dojdzie do zmaterializowania się okoliczności, które dają podstawę do twierdzenia, że w odbiorze społecznym mogą powstać wątpliwości co do istnienia warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo. Takie okoliczności w istocie materializują się w sprawie niniejszej. We wniosku o umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego wobec A.G., postawiono podejrzanemu zarzuty popełnienia czynów zakwalifikowanych jako przestępstwa z art. 212 § 1 k.k. i in. — na szkodę czworga sędziów II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze (wniosek, k. 311-314 akt II K 1550/25).

Wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na wniosek sądu właściwego miejscowo. Rozpoznanie sprawy karnej w postępowaniu jurysdykcyjnym przez sąd miejscowo właściwy, tj. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze, w odbiorze zewnętrznym może doprowadzić do powstania uzasadnionego

przekonania co do braku istnienia adekwatnych warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy, skoro rozstrzygnięcie, które ma wydać w postępowaniu karnym Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w II Wydziale Karnym dotyczy odpowiedzialności karnej za czyny popełnione — według oskarżyciela publicznego — na szkodę sędziów orzekających w ww. Wydziale Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Jest to niewątpliwie okoliczność, która może podważać zaufanie co do istnienia warunków do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo nie tylko w oczach samego zainteresowanego, tj. podejrzanego A.G., ale — również — w odbiorze społecznym, skoro sąd miejscowo właściwy miałby rozstrzygać w przedmiocie zarzutów dotyczących sędziów orzekających w tym sądzie. Także nie bez racji Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w swej inicjatywie wskazuje na relacje koleżeńskie jakie pokrzywdzeni sędziowie utrzymują z innymi sędziami tego Sądu, Wydziału, z którymi najprawdopodobniej znają się od wielu lat. Są to więzy mogące wywołać przekonanie o braku istnienia w Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze warunków do przeprowadzenia przedmiotowego postępowania w sposób wolny od wpływu wskazanych okoliczności. Uzasadnia to zatem przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania w trybie przepisu art. 37 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze i orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia. O wskazaniu Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim jako właściwego do rozpoznania przedmiotowej sprawy w związku z uruchomieniem tzw. właściwości delegacyjnej zdecydowały względy czysto organizacyjnej natury (jest to sąd nieodległy względem sądu miejscowo właściwego). Powierzenie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu, którego siedziba znajduje się w okręgu jeleniogórskim, pozwoli zapobiec konieczności ewentualnego ponownego występowania z wnioskiem w trybie przepisu art. 37 k.p.k. w razie zainicjowania w niniejszej sprawie postępowania odwoławczego.

[WB]

[a.ł.]

